

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113208793
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2113208793.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti o maloletú, medzičasom plnoletú T. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, M., zastúpená JUDr. Luciou Sukupovou, advokátkou, Františkánska 5, Trnava, za obdobie maloletosti zastúpenú procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: otec - H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X., M., zastúpený splnomocnencom: EQUIDEM - advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hornopotočná 1, Trnava a matka - A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX., M. o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní plnoletého dieťaťa a otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19. októbra 2017, č.k. 20P/59/2013-620, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výživné otca na medzičasom plnoletú T. s účinnosťou od 01.07.2013 do 31.08.2014 znížil zo sumy 600 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2014 do 31.08.2015 zvýšil zo sumy 350 eur mesačne na sumu 360 eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2015 zvýšil zo sumy 360 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky do 29.01.2014 a s účinnosťou od 30.01.2014 do rúk plnoletej T. s tým, že otec nemá nedoplatok na zročnom výživnom, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.06.2010 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta, a vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného je čiastočne dôvodný. Súd po porovnaní okolností dôležitých pre určenie výživného, a to v čase ostatného rozhodnutia o výživnom č.k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č.k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.06.2010 a v súčasnosti dospel k záveru, že k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom došlo na strane T. a matky, na strane otca súd takúto zmenu nezistil, preto súd rozhodol tak, že výživné otca na medzičasom plnoletú T. sa s účinnosťou od 01.07.2013 znižuje zo sumy 600 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, nakoľko T. od tohto dátumu už nehrala tenis vôbec a teda jej odôvodnené výdavky sa znížili o 250 eur mesačne, o ktorú sumu súd výživné otca znížil a ktorá suma výživného spolu s výživným zo strany matky a prídavkom na dieťa pokryjú výdavky T. vo výške vo výške 516 eur mesačne. Dňa

01.09.2014 začala T. študovať na vysokej škole v Bratislave a tento prechod na vyšší stupeň školského systému súd posúdil ako ďalšiu podstatnú zmenu pomerov na jej strane odôvodňujúcu však zvýšenie výživného, nakoľko sú s ňou spojené zvýšené výdavky vo výške vo výške 547 eur mesačne, preto súd s účinnosťou od 01.09.2014 do 31.08.2015 zvýšil výživné zo sumy 350 eur mesačne na sumu 360 eur mesačne, ktoré výživné spolu s výživným zo strany matky a prídavkom na dieťa pokryjú výdavky T.. Napokon za podstatnú zmenu pomerov súd posúdil aj štúdiom na vysokej škole v Dánsku, keď so štúdiom v zahraničí sú spojené ešte väčšie výdavky ako so štúdiom v Slovenskej republike, preto s účinnosťou od 01.09.2015 súd zvýšil výživné zo sumy 360 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne. So štúdiom na vysokej škole v Dánsku má T. výdavky vo výške 842,25 eur mesačne, na úhrade ktorých sa po odpočítaní prídavku na dieťa budú podieľať obaja rodičia približne rovnako, nakoľko štúdiom na uvedenej škole si vybrala T. len po dohovore s matkou, ktorej majetkové pomery a príjem sa od posledného rozhodnutia zvýšili, avšak bez odsúhlasenia otcom, od ktorého výživného je tiež T. závislá, pričom otec nie je povinný plniť úplne všetky sny svojho dieťaťa bez toho, aby sa k nim mohol aspoň vyjadriť. Z uvedeného dôvodu by sa aj T. mala podieľať na výdavkoch na svoje štúdiom v zahraničí a snažiť sa brigádnicky si privyrobiť aspoň cez víkendy prácou, pri ktorej znalosť štátneho jazyka nie je potrebná, napr. umývaním riadu v reštaurácii, dokladaním tovaru v obchode a pod. Vo zvyšnej časti súd návrh otca na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. Otec v konaní poukazoval na skutočnosť, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava mu priznal nárok na dávky v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie. K uvedenému je treba dodať, že súd nie je takýmto rozhodnutím v zmysle § 193 CSP viazaný a dôkazy preukazujúce schopnosti, možnosti a majetkové pomery hodnotí súd podľa svojej úvahy jednotlivito aj vo vzájomných súvislostiach, pričom prihliada starostlivo na všetko, čo počas konania vyšlo najavo. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre okres M., obec M., k.ú. M., vyplýva, že otec je stále vlastníkom parc. č. 2168/2 o výmere 283 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 2168/3 o výmere 27 m² - zastavaná plocha a nádvorie, rodinný dom s. č. XXXX a garáž, ktorých trhová cena je približne 233.000 eur. Otec tvrdil, že v čase rozvodu vykonal na predmetnom rodinnom dome rekonštrukciu podkrovia v hodnote 1.000.000,- Sk a od rozvodu v ňom žije sám. Uvedené súd považuje za neúčelné využívanie majetku, nakoľko otec v prípade nedostatku financií môže uvedený hodnotný rodinný dom speňažiť a zabezpečiť si bývanie primerané potrebám jednej osoby, k čomu však otec do dnešného dňa nepristúpil, podľa názoru súdu z dôvodu, že otec má dostatok finančných prostriedkov. Rovnako je otec stále podielovým spoluvlastníkom parc. č. 1858/3 o výmere 29.752 m² orná pôda v podiele 1/7 evidovanej na LV č. XX, ktorú prenechal do užívania Poľnohospodárskemu družstvu Trnava za nájomné vo výške 20 eur ročne, ktorú nehnuteľnosť tiež v prípade potreby môže otec odpredať. Podľa názoru súdu je nemysliteľné, aby otec vlastnil nehnuteľnosti v hodnote 233.000 eur a ornú pôdu, a na výživu svojho jediného dieťaťa prispieval výživným v minimálnej výške, aktuálne vo výške 27,32 eur mesačne. K námietke otca, že po dosiahnutí plnoletosti sa na výživnom na dieťa majú podieľať obaja rodičia v rovnakej miere súd uvádza, že v zmysle vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a teda ten z rodičov, ktorý má lepšie schopnosti, možnosti a väčšie majetkové pomery prispieva aj na plnoleté dieťa väčšou sumou a dieťa sa podieľa na životnej úrovni tohto rodiča. Preukázané majetkové pomery otca sú lepšie ako majetkové pomery matky a životná úroveň otca krátko pred začatím tohto konania bola vyššia ako životná úroveň matky, na čo súd tiež prihliadol. Otec v čase apríl - máj 2012 absolvoval dovolenku vo Vietname a koncom roku 2012 dovolenku na Srí-Lanke. Súd potvrdenie, ktoré vystavila osoba Z. H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., An Co M. Ho Ho W. XXX, U. bez overenia podpisu tejto osoby bývajúcej vo U. považoval za nedôveryhodné, rovnako ako čestné prehlásenie a výpoveď svedkyne N., že dovolenku na Srí Lanke uhradila ona z vlastných úspor otcovi ako svojmu priateľovi, napriek tomu, že spolu nikdy nebývali v spoločnej domácnosti, neboli v žiadnom príbuzenskom vzťahu a jednalo sa o pomerne vysokú sumu, pričom z predloženého potvrdenia S., a.s. zo dňa 13.11.2012 vyplýva len to, že I. N. vložila na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX názov: Z. sumu 2.066 eur, ale nie to, koho vlastníctvom boli tieto vkladané finančné prostriedky. Navyše matka uvedené skutkové tvrdenia otca poprela a uviedla, že pán P., ktorý v roku 2010 žil so svedkyňou I. N. a v tom čase ju finančne podporoval, lebo nemala finančné prostriedky sa vyjadril, že dovolenku na Srí Lanke zaplatil otec a svedkyňa pánovi P. na otázku, či jej to za to stojí, uviedla, že áno, keď zaplatí, prečo by nešla. Uvedené luxusné dovolenky otec absolvoval len pár mesiacov pred podaním návrhu zníženie výživného. Z výpisov z účtu otca v S., a.s., a to dňa 15.01.2013, 17.06.2013, 15.08.2013, 15.10.2013, 15.11.2013, 16.12.2013 mal súd preukázané, že otec aj po podaní návrhu na zníženie výživného pravidelne uhrádzal mesačné platby vo výške 44,10 eur spoločnosti I. Q., čo svedčí o nadštandardnej životnej úrovni otca minimálne ešte počas roka 2013. Po zmene rozhodnutia o výživnom otec v období od 01.07.2013 do 31.10.2017 mal zaplatiť výživné vo výške 19.620 eur (od 01.07.2013 do 31.08.2014 vo výške 4.900 eur - 14 mes. x 350 eur, od 01.09.2014

do 31.08.2015 vo výške 4.320 eur - 12 mes. x 360 eur, od 01.09.2015 do 31.10.2017 vo výške 10.400 eur - 26 mes. x 400 eur), otec za uvedené obdobie však zaplatil výživné vo výške 20.436,13 eur (od 01.07.2013 do 31.12.2015 vo výške 18.000 eur - 30 mes. x 600 eur, v roku 2016 vo výške 970 eur, od 01.01.2017 vo výške 1466,13 eur), preto súd vo výroku II. konštatoval, že otec nemá nedoplatok na zročnom výživnom. Týmto súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnava č.k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.06.2010 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta, keď s účinnosťou od nadobudnutia plnoletosti T. je otec povinný platiť výživné k jej rukám. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko zákon iné rozhodnutie o náhrade trov konania neustanovoval, keď v konaniach podľa CMP je náhrada trov konania v zásade vylúčená a neuplatňuje sa princíp úspechu ani zavinenia, pričom súd možnosť priznať náhradu trov konania v zmysle § 53 a nasl. CSP nezistil.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a znížiť výživné otca na plnoletú T. s účinnosťou od 31.03.2013 zo sumy 600 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne a s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku zo sumy 200 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk plnoletej T.. Uviedol, že prvoinštančný súd na jednej strane dospel k správne mu záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom, a to na strane plnoletej T., ako aj matky a na druhej strane však nesprávne dospel k záveru, že na strane otca takéto dôvody nie sú. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na jeho strane nedošlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom z dôvodu, že otec v čase rozvodu vykonal na rodinnom dome rekonštrukciu podkrovia v hodnote 1.000.000,- Sk a od rozvodu v ňom žije sám, pričom uvedené súd považoval za neúčelné využívanie majetku, nakoľko otec v prípade nedostatku financií môže uvedený hodnotný rodinný dom speňažiť a zabezpečiť si bývanie primerané potrebám jednej osoby, k čomu však otec do dnešného dňa nepristúpil, podľa názoru súdu z dôvodu, že otec má dostatok finančných prostriedkov. Rovnako je otec stále podielovým spoluvlastníkom parcely č. 1858/3 o výmere 29.752 m², orná pôda, v podiele 1/7, evidovanej na LV č. XX, ktorú prenechal do užívania PD Trnava za nájomné vo výške 20 eur ročne, ktorú nehnuteľnosť tiež v prípade potreby môže otec odpredať. Podľa názoru súdu je nemysliteľné, aby otec vlastnil nehnuteľnosti v hodnote 233.000 eur a ornú pôdu, a na výživu svojho jediného dieťaťa prispieval výživným v minimálnej výške, aktuálne vo výške 27,32 eur mesačne. Odvolateľ sa stotožnil so záverom súdu, že na strane T. od ostatného rozhodnutia došlo k viacerým podstatným zmenám pomerov odôvodňujúcich zmenu rozhodnutia o výživnom. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania, a to z dohody o vyporiadaní BSM medzi ním a matkou plnoletej T. je preukázané, že z vyplatenej sumy 74.684,14 eur zakúpil matke dňa 10.02.2011 byt v hodnote 66.000 eur a následne na byte vykonal rekonštrukciu v sume 5.000 eur. V predmetnom období navyše vykonával rekonštrukciu podkrovia rodinného domu za účelom vybudovania izby pre plnoletú T.. V roku 2011 mal finančné prostriedky viazané aj v byte, ktorý kúpil matke za sumu 56.400 eur, avšak ktorý musel prediť, lebo sa matke nepáčil. Suma 74.684,14 eur mu bola poukázaná titulom predaja cenného papiera V. Q. L., ktorý bol vedený na meno plnoletej T., keďže otec mal v pláne kúpou cenného papiera a následným poberaním jeho výnosov zabezpečiť trvalý príjem, ktorý by jej bol pravidelne vyplácaný po dovŕšení plnoletosti. Z dôvodu rozvodu manželstva v roku 2010 bol otec ale prinútený akútne riešiť otázku bývania matky, ako aj plnoletej T.. Z dôvodu, že nemal žiadne iné voľné finančné prostriedky, tak použil sumu získanú predajom uvedeného cenného papiera, dňa 08.12.2011 otec uzatvoril vkladové životné poistenie plnoletej T. a následne aj vložil na jej účet sumu 74.684,14 eur, ktorú sumu mal už na svojom sporiacom účte od 19.01.2011, avšak uvedené finančné prostriedky považoval za finančné prostriedky T., a preto s nimi nenakladal. Otec poukázal na to, že zabezpečil matke, ako i plnoletej T. bývanie z finančných prostriedkov, ktoré nepatrili do BSM, a ktoré mal z predaja nehnuteľností v T.. Predmetnú nehnuteľnosť kúpil ešte pred manželstvom a aj predal pred uzatvorením manželstva za sumu 398.327 eur. Preukázateľne nemal snahu znižovať, resp. zatajovať svoj príjem, resp. majetok, ale s ohľadom na kúpu cenného papiera na meno plnoletej T., ako aj následného vytvorenia vkladového životného poistenia pre plnoletú T., podľa jeho názoru jednoznačne deklaroval snahu sa o dcéru postarať a zabezpečiť jej vyššiu životnú úroveň do budúcnosti. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že otec uhrádzal výživné v súdom určenej výške až do konca roku 2015, speňažujúc všetok hnutelný, ako aj nehnuteľný majetok. Za nesprávne považoval odôvodnenie súdu týkajúce sa neúčelného využívania majetku - rodinného domu s. č. XXXX a garáž, ktorý podľa názoru súdu má hodnotu cca 233.000 eur. Prvoinštančný súd dospel k uvedenej sume na základe vyjadrenia troch realitných kancelárií, avšak nebral do úvahy skutočnosť, že len jedna realitná

kancelária, a to RK C. S., vykonala aj obhliadku predmetnej nehnuteľnosti a na jej základe stanovila sumu 170.000 eur, ktorá je podľa jeho názoru reálnou trhovou cenou. On je v súčasnosti živnostníkom a živnosť realizuje v garáži, ktorá k rodinnému domu prináleží, pričom ak by bol nútený rodinný dom predať a prenajať si garáž, tak je odôvodnený predpoklad, že prenajatím garáže nebude dosahovať žiadny zisk. Za nesprávne považoval tiež odôvodnenie súdu konštatujúce, že otec súdu okrem výnosov z finančných prostriedkov vo výške 225.718,65 eur nepreukázal, aké mal ostatné príjmy. Mal za to, že tento názor súdu je nesprávny s ohľadom na skutočnosť, že v konaní uviedol, že nepracuje od roku 2006, kedy ukončil podnikateľskú činnosť. Taktiež uviedol, že nemá žiadny ďalší príjem a žije len z úspor a výnosov, ktoré súdu preukázal. Taktiež považoval za nesprávnu argumentáciu súdu uvedenú v rozsudku, týkajúcu sa opodstatnených nákladov plnoletej T.. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že plnoletá T. má mesačné náklady vo výške 842,25 eur, a to predovšetkým v dôsledku štúdia na vysokej škole v Dánsku. Uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by T. nemala možnosť získať obdobné vzdelanie štúdiom na slovenskej vysokej škole a on nebol zo strany matky, resp. dcéry oslovený, či s takýmto štúdiom a v danom dôsledku aj nákladmi, súhlasí. Uviedol, že okrem rodinného domu speňažil skoro všetok hnuťelný, ako aj nehnuteľný majetok práve s výnimkou rodinného domu. Bol toho názoru, že ak by predal aj poslednú cennú nehnuteľnosť, ktorá mu ostala a kúpil si jednoizbový byt, tak v prípadnom konaní by bolo odôvodnenie rozsudku obdobne s argumentáciou, že môže bývať v unimobunke.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie medzičasom plnoletá T., ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako i odvolacieho konania. Napadnuté rozhodnutie považovala za zarážajúce a rozporuplné. V čase ostatného rozhodnutia mala len 14 rokov a bola žiačkou štvrtého ročníka osemročného gymnázia, pričom v súčasnosti má 21 rokov a študuje na vysokej škole v zahraničí. Matke sa zvýšil príjem, nešlo však o nejaké extrémne zvýšenie, pričom ide o úplne zanedbateľnú čiastku v porovnaní s majetkovými pomermi otca. Pomery na strane matky sa určite nezvýšili tak výrazne, aby mali za následok zníženie výživného v situácii, kedy na strane otca nedošlo k podstatnej zmene majetkových pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného. V zmysle ustálenej súdnej praxe by na strane otca muselo prísť ku skutočne podstatným a závažným zmenám, aby bolo zníženie na maloleté a neskôr plnoleté dieťa dôvodné. Súd teda správne a dostatočne zistil skutkový stav ohľadne majetkových pomerov otca, keď zistil, že neprišlo ku zmene k horšiemu, ako sa otec snažil preukázať, nakoľko otec začal podnikáť a podnikateľskú činnosť vykonáva samozrejme za účelom dosiahnutia zisku. Opätovne poukázala na nevhodné správanie sa otca vo svojej majetkovej sfére - bezúročné pôžičky známym, riskantné finančné operácie, podozrivé nadobúdanie a predaj nehnuteľností a podobne. Otec má v prvom rade hľadiť na splnenie svojej vyživovacej povinnosti a keď má túto vyriešenú, môže si dovoliť aj určitú finančnú nezodpovednosť. Zníženie výživného v zmysle súdnej praxe je inštitútom výnimočným, nakoľko ide v podstate o rozhodnutie proti záujmu vyživovaného dieťaťa. Zmena pomerov, ktorá mu predchádza, musí byť nielen podstatná, ale aj výrazná a trvalá. Podľa jej názoru žiadna takáto zmena na strane otca nenastala, súd preto aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu vec nesprávne právne posúdil. Na jej strane síce došlo ku zmene, že prestala hrať tenis, avšak oproti ostatnému rozhodnutiu je o sedem rokov staršia a študuje vysokú školu v zahraničí. Predpokladať, že popri štúdiu dennou formou na vysokej škole by mala suplovať otca ako osobu povinnú platením výživného tým, že si má sama privyrábať brigádnicke v zahraničí, a to na úkor štúdia, nakoľko v čase voľna sa musí pripravovať do školy, považovala za absurdné. Považovala za nesprávne, že súd odvíja výšku výživného faktom, že prestala hrať aktívne tenis. Podľa jej názoru ide o jednostranný pohľad, ktorý nezohľadňuje fakt, že u nej stúpili zase výdavky titulom štúdia, ale aj samotného plynutia času. Záverom konštatovala, že okrem základného rozporu (majetkové pomery otca sa nezmenili, t.j. nezhoršili a predsa došlo k zníženiu výživného) je tu ďalší rozpor, kedy si prvoinštančný súd odporuje, keď po splnení usmernení odvolacieho súdu a detailnejšom zistení majetkových pomerov otca, dospel k záveru, že ku zmene majetkových pomerov u otca nedošlo.

5. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila matka dieťaťa, ktorá s podaným odvolaním nesúhlasila a navrhla, aby súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietne v plnom rozsahu.

6. K odvolaniu plnoletej T. sa písomne vyjadril otec dieťaťa, ktorý navrhol odvolanie zamietnuť. Uviedol, že mu nie je možné na ťarchu klásť kúpu dvoch cenných papierov, ktoré zakúpil ešte počas manželstva so súhlasom matky, pričom finančné prostriedky investoval prostredníctvom bankovej inštitúcie a jeho cieľom bolo ich zhodnotenie. Tiež uviedol, že na pojednávaní podrobne uviedol dôvody, pre ktoré došlo

k ukončeniu jeho pracovného pomeru dohodou, a taktiež aj uviedol dôvody, pre ktoré začal podnikat'. Poukázal na to, že zo strany plnoletej T., resp. jej matky nedošlo počas konania ku konkretizovaniu nehospodárneho správania, ktoré by znižovalo jeho majetok.

7. K odvolaniam sa písomne vyjadril procesný opatrovník, ktorý ponechal výšku výživného na uváženie súdu vzhľadom na vek plnoletej T. a dĺžku konania.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali včas oprávnené osoby (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 20P/59/2013 bolo konanie o návrhu otca na zníženie výživného a matky a plnoletej T. na zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 12.09.2016, č.k. 20P/59/2013-495 návrhy na zmenu výživného zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. V dôsledku v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany otca dieťaťa Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením zo dňa 28.03.2017, č.k. 11CoP/18/2017-537 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného a v časti trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Následne súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výživné otca na medzičasom plnoletú T. s účinnosťou od 01.07.2013 do 31.08.2014 znížil zo sumy 600 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, s účinnosťou od 01.09.2014 do 31.08.2015 zvýšil zo sumy 350 eur mesačne na sumu 360 eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2015 zvýšil zo sumy 360 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky do 29.01.2014 a s účinnosťou od 30.01.2014 do rúk plnoletej T. s tým, že otec nemá nedoplatok na zročnom výživnom, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.06.2010 v časti výšky výživného a v časti platobného miesta, a vo zvyšku návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

15. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať

sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného, ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

16. Správnym bol postup súdu prvej inštancie, ktorý porovnal pomery a okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave výživného, s pomermi a okolnosťami v čase nového rozhodovania o výživnom.

17. Ostatný raz bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 27C/229/2009-162 zo dňa 11.03.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/153/2010-200 zo dňa 16.06.2010, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené, v tom čase maloletá T. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bolo uložené platiť maloletej výživné v sume 600 eur mesačne a súčasne bol aj upravený styk otca s dieťaťom. T. v čase uvedeného rozhodnutia mala 14 rokov, bola žiačkou 4. ročníka osemročného gymnázia, za obedy v škole platila 26 eur mesačne, dva krát do týždňa chodila na doučovanie z angličtiny, za ktoré platila 7 eur za hodinu. T. bola zdravá, hrala aktívne tenis, s ktorým spojené náklady hradil otec až do prvého pojednávania v októbri 2009 vo výške 10 eur alebo 13 eur za hodinu tréningu podľa toho, či trénovala v hale alebo vonku. Okrem tenisu otec hradil i masáže, ale nevedel uviesť priemerné mesačné náklady, ktoré hradil v súvislosti s tenisom. Matka v čase ostatného rozhodnutia mala priemerný čistý mesačný príjem vo výške 377 eur, poberala rodinné prídavky i daňový bonus. Bývala spolu s maloletou v prenajatom dvoj izbovom byte a nájomné uhrádzala vo výške 350 eur a 100 eur zálohové platby. Matka bola vlastníčkou bytu č. XX na X podlaží na ulici Q. XX evidovaný na LV č. XXXX. Matka mala len jednu vyživovaciu povinnosť. Otec v čase ostatného rozhodnutia bol dobrovoľne nezamestnaný asi od roku 2003 alebo 2004, nebol evidovaný na úrade práce. V roku 2003 predal nehnuteľnosť za 12.000.000,-Sk, ktoré následne investoval a žije u výnosov a úspor. Mesačné výdavky mal vo výške 572 eur. Bezplatne používal motorové vozidlo. Otec bol vlastníkom nehnuteľností zapísaných LV č. XXXX ako parc. č. 2168/2 o výmere 283 m² - zastavané plochy a nádvorcia, parc. č. 2168/3 o výmere 27 m² - zastavané plochy a nádvorcia, rodinného domu s. č. XXXX a garáže postavených na uvedených parcelách. Otec bol vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX ako parc. č. 1858/3 orná pôda vo výmere 29752 m² v podiele 1/7. Otec vlastnil motocykel EVČ: TT 503 AB a mal len jednu vyživovaciu povinnosť. Otec bol majetný, mohol si dovoliť byť dobrovoľne nezamestnaný od roku 2003, kedy odpredal nehnuteľnosť za 12.000.000,- Sk/398.327,03 eur. Otec žil na nadpriemernej úrovni z úspor a výnosov svojho finančného a nehnuteľného majetku. Otec nepreukázal aké mal príjmy, súdu preukázal len príjmy z výnosov finančných prostriedkov vo výške 225.718,65 eur (3.450.000,- Sk + 3.350.000,- Sk = 6.800.000,- Sk), ktoré investoval v roku 2007 do cenných papierov. Súd konštatoval, že nakoľko otec v predchádzajúcom období opakovane požičiaval vyššie sumy peňazí bez úroku, ide o neúčelné vynakladanie peňazí. Otec v konaní nepreukázal výšku úspor, napriek svojmu tvrdeniu, že žije s úspor z predchádzajúcich období. Otec do septembra 2009, hradil všetky pomerne vysoké náklady spojené so športom dcéry (tréningy, masáže, účasti na turnajoch...). Otec v konaní sám uviedol, že nepracuje z dôvodu, že má peniaze, ktoré mu dovoľujú, aby nepracoval, potrebuje si odpočinúť.

18. V čase podania návrhu na zníženie výživného bol otec nezamestnaný, bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie až do 31.05.2014. Od 01.06.2014 do 31.3.2015 bol otec zamestnaný u zamestnávateľa ZITOS s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 340 eur mesačne, zamestnávateľ dal otcovi výpoveď z organizačných dôvodov. Od 10/2014 do 1/2015 otec poberal nemocenské dávky vo výške 190,18 eur mesačne. Od 01.04.2015 do 24.10.2016 bol otec opäť nezamestnaný a bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Od 02.05.2016 do 30.06.2016 pracoval otec na základe dohody o pracovnej činnosti u zamestnávateľa E. - W. C. za odmenu vo výške 110 eur mesačne. Od 01.05.2015 do 31.11.2016 otec poberal dávky v hmotnej núdzi priemerne vo výške 111,46 mesačne. Od 15.11.2016 do 30.04.2017 bol otec zamestnaný u zamestnávateľa U., s.r.o. s čistým priemerným mesačným príjmom 474 eur mesačne, ktorý pracovný pomer bol ukončený dohodou bez uvedenia dôvodu. Od 01.05.2017 do 01.07.2017 bol otec nezamestnaný a evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Od 01.05.2017 do 01.07.2017 otec poberal dávky v hmotnej núdzi priemerne vo výške 117,40 mesačne. Od 01.07.2017 otec získal oprávnenie na živnostenské podnikanie a podľa intervalových uzávierok za august 2017 až október 2017 mal otec obrat priemerne vo výške 313 eur. Z uvedeného vyplýva, že počas konania sa na strane otca niekoľkokrát zmenili jeho zárodkové pomery, ktoré však samé osebe nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia o výživnom, ale len v spojení so zmenou možností, schopností a majetkových pomerov otca. Od posledného rozhodnutia sa majetkové pomery otca zmenili tak, že otec dňa 02.02.2011 nadobudol nehnuteľnosť a to byt č. XX na ulicu F. XX, M. zapísaného na LV č. XXXX do podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2 s kamarátom R. W. za kúpnu cenu 20.000 eur. Otec v konaní uviedol, že uvedenú nehnuteľnosť kúpil z dôvodu, že chcel pomôcť priateľovi R. W., ktorý potreboval uvedený byt pre syna a nemal dostatok finančných prostriedkov. Otec však tiež nemal dostatok finančných prostriedkov, preto si podľa jeho tvrdenia a tvrdenia svedkyne K. S. požičal od nej sumu 20.000 eur na kúpu predmetného bytu. Uvedené konanie otca, teda zadlženie sa kvôli cudzej osobe napriek tvrdenému nedostatku finančných prostriedkov na platenie výživného vlastnému dieťaťu hodnotí súd tak, že otec vzal na seba neprimerané majetkové riziko s poukazom aj na to, že priateľ R. W., ktorému otec týmto mal pomôcť, kúpil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 23.04.2014 podiel otca na uvedenej nehnuteľnosti od otca za kúpnu cenu 15.000 eur vyplácanú v mesačných splátkach po 1.000 eur a teda za cenu o 5.000 eur nižšiu, ako bola pôvodná cena jeho spoluvlastníckeho podielu a teda otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu. Kúpna cena bola otcovi vyplácaná od 01.04.2013 do 30.06.2014 v mesačných splátkach po 1.000 eur. Otec na jar 2013 predal motocykel zn. Suzuki za cenu 2.000 eur. Otec je stále vlastníkom ornej pôdy evidovanej na LV č. XXX v podiele 1/7, za prenájom ktorej poberá sumu 20 eur za rok. Otec je stále vlastníkom nehnuteľností zapísaných LV č. XXXX ako parc. č. 2168/2 o výmere 283 m² - zastavané plochy a nádvorja, parc. č. 2168/3 o výmere 27 m² - zastavané plochy a nádvorja, rodinného domu s. č. XXXX a garáže postavených na uvedených parcelách, ktorých trhovacia cena je približne 233.000 eur, zistená ako priemerná cena z odhadov realitných kancelárií. Zmenili sa aj mesačné výdavky otca, ktoré v roku 2013 boli vo výške 600 eur mesačne, v roku 2015 vo výške 175 eur mesačne, v roku 2016 a 2017 vo výške 100,79 eur. V čase podania návrhu otec dlhy nemal, dňa 01.07.2015 otec uzavrel zmluvu o pôžičke s U. T., na základe ktorej si požičal sumu 5.000 eur, ktorú za zaviazal vrátiť do 30.06.2016. Počet vyživovacích povinností otca sa nezmenil, stále má vyživovaciu povinnosť len k T..

19. V čase ostatného rozhodnutia bol otec vlastníkom cenných papierov v hodnote 225.718,65 eur, z ktorých mu boli vyplácané úroky vo výške priemerne vo výške 564 eur mesačne. Dňa 08.11.2010 otec predal cenný papier V. Q. L. za cenu 74.684,14 eur. Z výpisu z účtu otca v S., a.s. vyplýva, že dňa 15.11.2010 bola otcovi pripísaná na účet suma 74.684,14 eur, ktorú sumu otec toho istého dňa vybral a o rok neskôr dňa 08.12.2011 sumu 74.684 eur vložil na vkladové životné poistenie osôb, čo vyplýva z poisťky k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, ako aj tuzemského platobného príkazu na úhradu zo dňa 08.12.2011. V období od 15.11.2010 do 08.12.2011, t.j. viac ako rok, mal otec k dispozícii sumu 74.684,14 eur, hospodárenie s ktorou v uvedenom období nepreukázal, čím je vyvrátené jeho tvrdenie, že v období rokov 2010 až 2012 nemal žiadne voľné finančné prostriedky. Preto súd neuveril tvrdeniu otca a svedkov Y. T., I. N. a R. C., že v rokoch 2010 až 2012 otec nemal žiadne voľné finančné prostriedky a na splácanie výživného si musel požičať peniaze od svedkov, od Y. T. v sume 17.000 eur, od I. N. v sume 17.000 eur a od R. C. v sume 20.000 eur. Ako bolo preukázané, v období od 15.11.2010 do 08.12.2011 mal otec k dispozícii sumu 74.684,14 eur a dňa 08.12.2011 vložil sumu 74.684 eur na vkladové životné poistenie osôb - T.. Z uvedeného vyplýva, že otec mal dostatok finančných prostriedkov a nemal žiadne dlhy, keď sumu 74.684 eur v tom čase "nepotreboval" a mohol ju vložiť na vkladové životné poistenie. V opačnom prípade by konanie otca bolo absolútne nelogické a požičiavaním vysokých súm bez dôvodu by otec

bral na seba neprimerané majetkové riziká. Uvedené poistenie pred dovŕšením 18. narodenín T. zrušil a sumu 74.581,51 eur dňa 25.01.2013 vybral, resp. mu bola pripísaná na účet, pričom z oznámenia E. - L. L. a.s. o zostatku k poisťnej zmluve zo dňa 18.01.2013 vyplýva, že poisťná zmluva bola zrušená na základe dohody a nie po uplynutí nejakej doby viazanosti, čo opätovne vyvracia tvrdenie otca, že uvedené peniaze mali byť zablokované a nemohol s nimi disponovať a musel si požičiavať peniaze od svedkov.

20. Otec ďalej predal dňa 19.01.2011 cenný papier V. K. Z. E L. 04/07/2040 za cenu 81.407,40 eur. Z výpisu z účtu otca vyplýva, že uvedená suma bola dňa 26.01.2011 otcovi pripísaná na účet a toho istého dňa otec previedol sumu 70.000 eur na svoj sporiaci účet a zároveň v ten istý deň vybral z účtu sumu 10.000 eur. Otec v konaní uviedol, že si nespomína, na čo vybral a minul sumu 10.000 eur, čo opätovne vyvracia tvrdenie otca o nutnosti si požičiavať peniaze od svedkov z dôvodu, že v tomto období nedisponoval žiadnymi voľnými finančnými prostriedkami. Z výpisu z účtu ďalej vyplýva, že otec dňa 10.02.2011 vybral zo sporiaceho účtu sumu 65.000 eur, z ktorej sumy uhradil kúpnu cenu bytu prevedeného na matku v rámci vyporiadania BSM, čo nebolo v konaní sporné. Ohľadne zvyšnej sumy 5.000 eur, ktorá mu zostala na sporiacom účte, otec uviedol, že túto minul, nevedel však uviesť, na aký účel.

21. Súd prvej inštancie sa správne v zmysle pokynov odvolacieho súdu obsiahnutých v jeho zrušujúcom rozhodnutí zo dňa 28.03.2017, č.k. 11CoP/18/2017-537, zameral na skúmanie, ako sa zmenili schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca od ostatného rozhodnutia, pričom dospel k záveru, že ku zmene pomerov u otca nedošlo a pri posudzovaní možností otca prispievať na výživu T. vychádzal z takto zistených možností a majetkových pomerov otca. Dňa 15.11.2010 bola otcovi z predaja cenného papiera vyplatená suma 74.684 eur, dňa 26.01.2011 po predaji cenného papiera vybral sumu 10.000 eur a dňa 10.02.2011 otec zo sporiaceho účtu vybral sumu 5.000 eur, ktorých spotrebovanie v konaní nepreukázal.

22. Súd po porovnaní okolností dôležitých pre určenie výživného, a to v čase ostatného rozhodnutie o výživnom, ako aj v rozhodnom období, dospel k správne záveru, že k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zmenu ostatného rozhodnutia o výživnom došlo na strane T. a matky, pričom na strane otca k takejto zmene nedošlo. Súd prvej inštancie správne ustálil podstatnú zmenu pomerov s účinnosťou od 01.07.2013, kedy T. už nehrala tenis, a teda jej odôvodnené výdavky sa znížili o 250 eur mesačne. Za ďalšiu zmenu pomerov súd prvej inštancie správne ustálil počiatok štúdia na vysokej škole v Bratislave, nakoľko s tým boli zvýšené výdavky vo výške cca 547 eur mesačne. Napokon za ďalšiu podstatnú zmenu pomerov súd správne ustálil počiatok štúdia na vysokej škole v Dánsku, keď so štúdiom v zahraničí sú spojené vyššie výdavky ako so štúdiom na Slovensku a správne súd nezohľadnil zvýšenie uvedených výdavkov v celkovej výške, keď T. si vybrala štúdiom na uvedenej škole len po dohovore s matkou, bez konzultácie s otcom, od ktorého výživného je tiež T. závislá.

23. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným vyporiadal i s námietkami odvolateľov a vzhľadom na to, že títo ani v odvolacom konaní neuviedli žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by spochybnili správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, nakoľko s ohľadom na okolnosti prípadu nepovažoval za dôvodné uplatniť moderačné právo v zmysle § 55 CSP.

26. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).